ඉඩම් හා සම්බන්ධ තඵාග පිළිබඳ නෛතික තත්ත්වයේ ඉතිහාසය හා බලවත් අකෘතඥතාවය මත තඵාග අවලංගු කිරීම.

මධුප දිසානායක*

තහාගයක් යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ පුද්ගලයකු විසින් තවත් පුද්ගලයකු වෙත කිසිදු පෙරළා බලාපොරොත්තු වීමකින් තොරව ලබා දෙනු ලබන චංචල හෝ නිශ්චල දේපළක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. එසේම මෙය දේපළක හිමිකම ලබා ගත හැකි ආකාර අතුරින් එක් ආකාරයක් ලෙසද හැඳින්විය හැකිය. එනම් 'inrem'අයිතියක් හෙවත් ඉතා හොඳ අයිතියක් මේ හරහා පිරිනැමේ. මෙලෙස තහාග දීම හා තහාග ලබා ගැනීම ඇත අතීතයේ සිටම සිදු වී අතර මූල්කාලීනව ඇති මෙම තාහාග සම්බන්ධයෙන් වන නීතියේ මැදිහත් වීම ඉතාමත් අවම වූ ආකාරයක් දැක ගත හැකි වේ.

ඉඩම් හා සම්බන්ධ තාාග පිළිබඳව නෛතික තත්ත්වයේ ඉතිහාසය රෝම තීතිය දක්වාම විහිදී යන අතර රෝම ලන්දේසි නීති පුතිපත්ති අනුව ලංකාවේ තාාග නෛතික තත්ත්වය සකස් වී ඇති බව දක්තට ලැබේ. මෙයට හේතුව වී ඇත්තේ රෝම නීතිය නෙදර්ලන්තයට පැමිණ ලන්දේසි නීතිය සමග එකතුව පසුව ලන්දේසීන් විසින් ලංකාව යටත් කර ගැනීම බව සරලව පෙන්වා දිය හැකිය. ඒ අනුව තාාගය හෙවත් 'donation' යන වදන 'donatio' යන ලතින් භාෂාවෙන් බිඳී එන ලද්දක් වන අතර වර්තමානය වන විට තාාග පිළිබඳ රෝම ලන්දේසි නීතියේ එන සරල වර්ගීකරණයක් පහත පරිදි හඳුනාගත හැකි වේ.

donatio propter nuptias - විවාහය අපේක්ෂාවෙන් ලබා දෙනු ලබන තාහාග donatio anti nuptas - විවාහයට පෙර ලබා දෙනු ලබන තාහාග donatio inter-vivos - ජීවතුන් අතර සිටියදී ලැබෙන තාහාග

* LL.B ශ්රී ලංකා විවෘත විශ්වවිදහාලය

donatio mortis causa - මරණාසන්න තාාග

රෝම ලන්දේසි නීතියේදී තාහාගයක් ලබා දීම සඳහා සාධාරණ හේතුව (justa causa) යන සාධකය අතාවශා වන බව සඳහන් කළ යුතු වේ. දෙමාපියන් දරුවන් හා ඥාතීන් අතර ඔවුනොවුන් කෙරෙහි බලපවත්නා ස්වභාවික ආදරය හා දයානුකම්පාව තහාගයක් ලබා දීමට හොඳ හේතුවක් ලෙස පිළිගනී.එසේම ඉහත වර්ගීකරණයේදී සඳහන් කරන ලද පරිදී සිදුවීමට නියමිත විවාහයක් වෙනුවෙන් දෙන තාහයකදී එම විවාහය වෙනුවෙන් යම් පරිතාහාගයක් ලබා දීම සුදුසු බැවින්, එය ද තහාගයක් සඳහා හොඳ හේතුවක් ලෙස සැලකේ. කෙසේ නමුත් ඉංගුීසී නීතිය තුළ මෙම සාධාරණ හේතුව යන සංකල්පය දැකිය නොහැකි අතර ඒ අගතා පුතිෂ්ඨාව consideration) නැමැති සාධකය දැකිය හැකි වේ.

ඉහත කරුණු අනුව ඉඩකඩම් තෑගි දීම නීතිමය තත්ත්වය සම්බන්ධ අධායනය කිරීමේදී පළමුකොටම රෝම ලන්දේසි නීති සිද්ධාන්ත වෙත යොමුවිය යුතුය. රෝම ලන්දේසි නීතිය අනුව තමාට අයත් ඉඩම් හා නිශ්චල දේපළ තවත් කෙනෙකුට තෑගි කර පවරා දිය හැකිය. 1840 අංක 7 දරණ වංචා වැළැක්වීමේ ආඥාපනතේ 2 වන වගන්තිය අනුව යමින් ඉඩම් ගනුදෙනු නොතාරිස් ඔප්පුවක් මගින් සිදු කළයුතු වේ. ඒ අනුව ඉඩකඩම් හා නිශ්චල දේපළ තෑගි දීමට තාග ඔප්පුවක් ලිවීමට සිදුවන අතර එම තහාග ඔප්පුව සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකු ඉදිරියේ නොතාරිස්වරයකු විසින් ලියා සහතික කළහොත් පමණක් නීතිය ඉදිරියේ වලංගු ලියවිල්ලක් බවට පත් වේ.

රෝමලන්දේසි නීතිය අනුව තාහාගයක් වලංගු වීමට නම් තාහාගලාභියා එම තාහාගය පිළිගත

©All rights reserved ISSN 1800-055X Vol. Iv

යුතු අතර, තහාග ලැබුම්කරුට තහාගය පුතික්ෂේප කිරීම ද සිදු කළ හැකිය. බාලවයස්කරුවෙකුට උදාහරණයක් ලෙස වයෝපූර්ණත්ව වයසට එළඹ වසර දෙකක් ගත වන තෙක් ආදාළ තහාගය පිළිගැනීම හෝ පුතික්ෂේප කිරීම සිදු කළ හැකිය. කෙසේ නමුත් තහාග පිළිගැනීමේදී සෑම තහාග ඔප්පුවකම පිළිගැනීමේ වගන්තියක් ඇතුළත් විය යුතු අතර තහාගලාභියා එම තහාගය පිළිගනිමින් ඔප්පුවේ අත්සන් තැබිය යුතුය. තාහාගලාභියා බාල වයස්කරුවෙකු හෝ තැතැත්තෙකු **ආබාධි**ත නම් වැඩිහිටියෙක හෝ භාරකරුවෙක විසින් බාලවයස්කරුවෙකු හෝ ආබාධිත තැනැත්තා වෙනුවෙන් තහාගය පිළිගත් බවට ඔප්පුවේ අත්සන් කළ යුතු වේ. මෙහිදී වැදගත් කරුණක් වනුයේ තහාගය ලබා දෙන විටදීම එකී තාහාගය පිළිගතයුතු බවට නීතියක් නොමැති වීමයි. එබැවින් තහාගය ලබා දෙන අවස්ථාවේදී එය පිළිගැනීමට නොහැකි වුවහොත් පසු අවස්ථාවකදී එම පිළිගැනීම කළහැකි වේ. තව ද විවාහය අපේක්ෂාවෙන් දෙන තාාගයක් පිළිගත් බවට අත්සනක් නොමැතිවද විවාහය සිදුවීමෙන් තාගය පිළිගත් බව සැලකේ. එසේම අපේක්ෂාවෙන් කරන ලද තාහාගයක් විවාහය සිදු නොවීම මත තහාග දීමනාකරුට එම තපාගය අවලංගු කළ හැකිවේ.

රෝම ලන්දේසි නීතිය අනුව විකුණුමකදී මෙන්ම තාහාගයකදී ද පැවරීම සහ හිමිකරදීම යන පියවර දෙකකින් තාහාග දීමනාකරුවා හා ලැබුම්කරුවා අතර දේපළෙහි හිමිකම හුවමාරු වේ. තාහාගයෙහි මුල් පියවර වන පවරා දීම ඔප්පුවට අත්සන් ලැබීමෙන් ඉටුවන අතර දෙවන පියවර වන භාරදීම භෞතිකව සංකේතාත්මකව හෝ අනුමිත ලෙස සිදු විය හැකිය. භෞතිකව තාහාගය භාරදීම යනු, ිලැබුම්කරු දේපළෙහි සන්තකයේ පිහිටුවීමයි. සංකේතාත්මක ලෙස තහාගය භාර දීම නිවසක නම් යතුරු භාර දීම වැනි කියාවකින් සම්පූර්ණ වේ. කෙසේ නමුත් තහාග ලැබුම්කරු දේපළ වෙත කැඳවාගෙන ගොස් ඔහු දේපළේ පදිංචි කරවීමක් තහාගය සම්පූර්ණ වීමට අතාවශා තොවන අතර දේපළෙහි ඔප්පුව භාර දීම අනුමිත ලෙස සන්තකයේ පිහිටුවීමක් බව නීතිය විසින් පිළිගනු ඇත. මේ සමබන්ධව රෝම ලන්දේසි නීතියෙහි බලපවත්නා පුධාන මුලධර්මයන් දෙකක් ඇත. එය මෙසේය,

- 1. donator nunquam desinit possidere antequam donatorious incipiatpossidere.
- 2. donatio perficitur possessioneaccipientis.

මෙම මූලධර්මයන්ගෙන් සරලව කියවෙනුයේ තෲගලාභියා භුක්තියට පිවිසෙන තුරු තෲග දීමතාකරුගේ භුක්තිය අවසන් නොවන බවත්, තෲගලාභියා භුක්තියට පැමිණීමෙන් තෲගය සම්පූර්ණ වන බවත්ය.

රෝම ලන්දේසි නීතියට අනුව දේපළ බෙදිය හැකි තවත් ආකාරයක් වන නිශ්චල දේපළ හා චංචල දේපළ යන වර්ගීකරණය අතුරින් චංචල දේපළක් තහාග දීම වලංගු වන්නේ තාහාගකරු විසින් තාහාගය භාර දීම මඟින් හා ලැබුම්කරු තාහාග විසින් එකී පිළිගැනීමෙන් අනතුරුව වේ. නිශ්චල දේපළක් තෑගී දීමේදි එය වලංගුව පැවරීම ආකාර කිහිපයකට දැකිය හැකි වේ. 'Donatio Inter-vivos' හෙවත් ජීවතුන් අතර තහාගය ඉන් එක් ආකාරයක් වේ. මින් අදහස් වන්නේ සාමානා තාහයකි. සාමානා තාහරයේ සුවිශේෂී ලක්ෂණය නම් තහාගය දුන් විගස හිමිකම මාරු වීමයි. කෙසේ නමුත් තහාගයේ දෙවන පියවර වන භාර දීම අනවශා බව මෙයින් නොකියවෙන අතර හිමිකම මාරු වීම පමණක් ඔප්පුව ලියූ සැනින් සිදු වන බව මතක තබා ගත යුතුය.

රෝම ලන්දේසි නීතිය අනුව හිමිකම මාරු වීම් පසුව සිදු වන සේ තහාග ලබා දිය හැකි ආකාර කිහිපයක්ම ඇත. ඉන් පළමු ආකාරය මරණින් මතු කියාත්මක වන තහාගයක් නම් වේ. මේ ආකාරයේ තහාගයකදී තහාග දීමනාකරු තාහාග ඔප්පුවේ සුවිශේෂී වගන්තියක් මරණින් මතු තුපාගය කිුයාත්මක වන බව සනාථ වන පරිදි ඇතුලත් කල යුතුය. එවන් විටකදී තහාගය කිුියාත්මක වනුයේ තහාග දීමතාකරුගේ මරණයත් සමගය. මෙවන් තාහාගයක් ලියු පසු දිමනාකරුට පෙර තහාග ලබුම්කරු මිය දේපල හිමිවනුයේ ගියහොත් ලබුම්කරුගේ උරුමකරුවන්ටද නැතහොත් තාග දිමනාකරුටද යන බරපතල පුශ්නය නොවිසදී ඉතිරි වේ. රෝම ලන්දේසි නීති මුලධර්ම අනුව මෙබඳු සුවිශේෂී තාහගයක ලැබුම්කරු දිමනාකරුට පෙර මිය ගියහොත් ඔප්පුව අවලංගු වී දේපල තාහග දිමනාකරු වෙතම හිමි වේ.

සාමානා තාහාගයක් සහ ජීවිත භූක්තියට යටත් තාහාගයක් අතර වෙනස්කම් කිහිපයක් ඇත. ජීවිත භූක්තියට හිමිකම තහාගය ලියූ සැනින් තහාගයක පැවරෙන අතර දේපළ වල සන්තකය ලැබීමේ අයිතිය හිමි වනුයේ ජීවිත භුක්තිකරුවන්ගේ මරණින් පසුවය. මෙවැනි තුහාග ඔප්පුවක ජීවිත භුක්තිය විස්තර කෙරෙන වගන්තියක් අඩංගු වන අතර අසවලාගේ ජීවිත භුක්තියට යටත් කර තුහාගය ලබා දෙන බව එහි සඳහන් වනු ඇත. තහාග දීමනාකරු හෝ ඔහු කැමති ඕනෑම අයකු ජීවිත භුක්තිකරුවන් ලෙස නම් කළ හැකිය. ජීවිත භූක්තිකරු ඔප්පුවහි දීමනාකරු නොවේ නම් එවැනි ඔප්පුවක භූක්තිකරු අත්සන් අවශාතාවයක් එමෙන්ම නැත. තාහාග ඔප්පුවක ජීවිත භුක්තිකරුට එම දේපළෙහි රැඳී සිටීමට පමණක් නොව වැවිලි ඵලදාව ආදිය ලබා ගැනීමටද දේපළ බදු දීමට ද අයිතියක් ඇත. මන්ද යත් ඵලදාව භූක්ති විදීම හා බදු දීම භුක්තියේ අයිතිය කිුයාත්මක කිරීමක් වන බැවිනි.

යමෙකු තම මරණය අපේක්ෂාවෙන් දෙනු ලබන තහාගයක් මරණාසන්න තහාගයක් හෙවත් donatio mortis causa නම් වේ. එබඳු තහාගයක අයිතිය හුවමාරු වනුයේ තහාග දීමනාකරුගේ මරණයත් සමගය. දීමනාකරුට ලපර තාහාග ලැබුම්කරු මියගියහොත් එයින්ම මරණාසන්න තහාගයක් අවලංගු වේ. මරණාසන්න තහාග ඔප්පුවක් ලියනුයේ මරණය සමග පොර බදිමින් සිටින රෝගී තැනැත්තෙකු විසිනි. යම් කලක තහාග දීමනාකරු සුවපත් වුවහොත් ඔහුට තම තාහාගය අවලංගු කළ හැකිය. මෙහිදී බලපවත්තා මුලික රීතිය වන්නේ මරණාසන්න තහාගය දීමනාකරු විසින් ඕනෑම අවස්ථාවක දී අවලංගු කළ හැකි බවට වන රීතියයි.

තම දේපළ දූ දරුවන් වෙත තෑගි කර පවරා දුන් සමහර දෙමාපියන් දරුවන් විසින් නොසලකා හැරීම නිසා මහ මගට අද වැටෙන අවස්ථාවන් පිළිබඳව නිතර නිතර අසන්නට ලැබේ. එහිදී පුතිකර්මයක් ලෙස තාග අවලංගු කිරීමේ සිවිල් නඩුකරය ගෙන ආ හැකිය. ඒ අනුව මුල් කාලීනව පැවති අවලංගු කළ හැකි සහ අවලංගු කළ නොහැකි තාාග ලෙස පැවති නෛතික තත්ත්වය නඩු තීරණ හරහා අවලංගු කළ නොහැකි තාහග පවා අවලංගු කිරීමට හැකි බවට තීරණය කර ඇත. මෙහිදී තහාග අවලංගු කිරීමේ නඩුවක පදනම වනුයේ තහාගලාභියාගේ බරපතල ආකෘතඥතාවයි. එවන් නඩුවකදී දිමනාකරු විසින් ලැබුම්කරුගේ බරපතල ආකෘතඥතාව සාක්ෂි වැඩි බර මත ඔප්පු පෙන්විය_ යුතුය. එනම් තහාග ලැබුම්කරු කොතෙක් ආකෘතඥවීද යත් ඔහු තාාගය දරන්නට නුසුදුස්සෙකු බව තාාග දීමනාකරු විසින් තහාග ලැබුම්කරුට එරෙහිව ඔප්පු කළ යුතුය. මෙවැනි නඩුකරයකදී තහාග දීමනාකරු විසින් පොලීසියට කරන ලද පැමිණිලි වැදගත් සාක්ෂියක් සේ සලකනු ඇත. මෙලෙස දෙන ලද තහාගයක් අවලංගු කිරීම නඩු තීරණ නීතිය හරහා සිදුව ඇති බව මතක තබා ගත යුතුය.

ඒ අනුව බලන කළ රෝම ලන්දේසි නීතිය අනුව තම කිුිිියාවේ ස්වභාවය හා පුතිඵල වටහාගත නොහැකි මන්දබුද්ධික අයකු විසින් දෙන දේපළ තාහාගයක් වලංගු නොවේ. <mark>පියරත්න එ. සිසිලියානා ද සිල්වා¹</mark> නඩුවේදී විස්තර කළ පරිදී යමෙකු අසාමානා හැසිරීම් ස්වභාවයක් පළකළ පමණින් ඔහු මන්දබුද්ධිකයකු නිශ්චය ලෙස නොහැකිය යනුවෙන් තීරණය කරන ලදී. තාහාග ලැබුම්කරු විසින් තාහග දීමනාකරුට පහර දී තුවාල සිදු කිරීම තහාග ඔප්පුවක් කිරීමට අවලංගු තරම් බරපතල ආකෘතඥතාවක් බව පුනාන්දු **පෙරේරා** ^{2} නඩුවේදී තීරණය විය. තxාගයක් අවලංගු කිරීමට බලපාන ආකාරයේ බරපතල අකෘතඥතාවන් මොනවාද යන්න පිළිබඳව **ලෝරා සිල්වා එ. සුමනාවකී**ී නම් මැතකාලීන

¹ Piyarathne v Sisiliyana de Silva (2002) 3 SLR 414

² Fernando v Perera (1959) 63 NLR 236

³ Lora siva v Sumanawathi SC/SPL/LA-7/2008

නඩුවේදී අභියාචනාධිකරණය විසින් විස්තර විභාග කරනු ලැබීය. ඒ අනුව ලැබුම්කරු දීමනාකරුට දුෝහිලෙස කිුයා කිරීම, දාමරික කිුයාවකින් තහාග දීමනාකරුට කිරීම, චේතනාත්මකව තුවාල තාහාග දීමනාකරුගේ දේපළ වලට අනර්ථයක් කිරීම, දීමනාකරුගේ ජීවිතය නැසීමට උත්සාහ කිරීම, තහාග ඔප්පුවේ සඳහන් යම් කොන්දේසියක් කඩ කිරීම වැනි බරපතල කියාවන් පමණක් තහාග ඔප්පුවක් අවලංගු කිරීමට පුමාණවත් බරපතල ආකෘතඥවීම් ලෙස සැලකිය හැකි බව එහිදී තීරණය විය. කෙසේ නමුත් මෙම ලෝරා සිල්වා එ. සුමනාවතී නඩුවේ අවසන් අභියායචනයේදී ශේෂ්ඨාධිකරණය තරමක් දැඩි ආකල්ප දැරීය. ඒ අනුව සාමානා නාාගයක් අවලංගු කිරීමට ආකෘතඥභාවය පැහැදිලි තහාගලාභියාගේ සාක්ෂි මත ඔප්පු කළ යුතුය. එම නීතිය අපේ රටටද අදාළ බව **ලෝරා සිල්වා එ. සුමනාවකී** නඩුවේදී අභියාචනාධිකරණය විසින් පුකාශ කර ඇත. මේ සම්බන්ධ නෛතික තත්ත්වය වන්නේ එසේ අවලංගු කිරීමට නම් තම සම්පූර්ණ දේපළ හෝ ඉන් වැඩි පුමාණයක් බැහැර කරනු ලැබ තිබිය යුතුය. මේ බව ගුණරත්න එ. යාපා ^{4} නඩුවේදී ද දක්වා ඇත.

තහාග ලබා දීම හා සම්බන්ධ නඩුවක් ඔප්පු කිරීමේදී තහාගලාභියාගේ යම් නිශ්චිත කියාවක් අකෘතඥ ඔප්පූ කළ යුතුද නොඑසේනම් තාහාග ලැබුම්කරුගේ කිුිිියාකලාපය සමස්තයක් ලෙස සැලකිය යුතු ද යන පුශ්නය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ කිෂ්ණස්වාමි නොවිසඳී පැවතුණි. තිල්ලයියාපාලම් නඩුවේදී අධිකරණය පුකාශ කළේ මෙබඳු නඩුවක් ඔප්පු කිරීමට යම් නිශ්චිත අවස්ථාවකදී සිදු වූ කියාවක් මෙන්ම සිදුවීම් මාලාවක් වුව ද අදාළ කර ගත හැකි බවයි. විවාහය අපේක්ෂාවෙන් දෙන ලද තහාග සම්බන්ධව නෛතික තත්ත්වය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේදී දෝන පොඩිනෝනා රණවීර මැණිකේ එ. රෝහිණි සේනානායක⁶

සාක්ෂාත් වෙමින් දියණිය විවාහ පත් වූ අතර එතැන් සිට පැමිණිලිකාරිය සහ දියණිය අතර නොහොඳ නොක්කාඩුකම් වර්ධනය විය. එකී නොහොඳ නෝකාඩුකම් උත්සන්න වීම හේතුවෙන් පැමිණිලිකාරිය හා ඇගේ සැමියා බලවත් අකෘතඥතාවය යන හේතුව මත මෙම තාහාගය අවලංගු කරන ලෙස ඉල්ලා දියණිය සහ යසරත්න නමැති ඇගේ සැමියාට විරුද්ධව නඩු පවරණු ලැබීය. එම තහාගය අවලංගු කළ හැකි බවට දිසා අධිකරණය තීරණය කළද පසුව අභියායචනාධිකරණය තීරණය කළේ මෙය විවාහ දායාදයක් සේ දුන් තහාගයක් බවත් (donatio propter nuptias) ඒ අනුව අරමුණු කරන ලද විවාහයද සිදු වී ඇති නිසා එම තාහාගය බලවත් අකෘතඥතාවය මත අවලංගු කළ නොහැකි බවත් ය. නමුත් පසුව ශේෂ්ඨාධිකරණ තිුපුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් එකී අභියායචනාධිකරණ තීරණය ඉවත දමමින් දිසා අධිකරණයේ තීරණය ස්ථිර කරමින් අදාල තාහාගය අවලංගු කළ හැකි බව

දක්වන ලදී.

නඩු තීරණය වැදගත් වේ. මෙම නඩුවේ

පැමිණිලිකාරිය විසින් තම දියණිය වෙත වර්ෂ

ඉඩමක් තෑගි කරනු ලැබුවේ තම දියණියගේ

විවාහය අරමුණු කර ගණිමිනි. එකී අරමුණ

මෙම නඩුවේදී ශේෂ්ඨාධිකරණය විසින් සාමානා තාහාගයක් හා විවාහ දායාදයක් ලෙස දුන් තහාගයන් දෙක අතර වෙනස පැහැදිළිව අවධාරණය කරන ලදී. ඒ අනුව සාමානා තාාගයක් යනු තාාගකරු විසින් පෙරළා කිසිඳු පුතිලාභයක් අපේක්ෂා නොකරමින් තාාගලාභියාගේ යහපත උදෙසා පරිතාගශීලි චේතතාවෙන් යුතුව නිර්ලෝභීව දෙනු ලබන තාාගයකි. අනෙක් අතට විවාහ දායාදයක් ලෙස දෙනු ලබන තාාගයක් යනු විවාහයට පෙළඹවීමට හෝ විවාහ වීමට පොරොන්දු වීම නිසා හෝ දෙනු ලබන තාහාගයකි. මෙය කොන්දේසියකට යටත්ව දෙනු ලබන තහාගයක් වේ. මෙහිදී අමරසිංහ විනිසුරු දැක්වූයේ "මෙය විවාහය සිදුවිය යුතුය යන අරමුණ ඇතුව දෙනු ලබන්නකි. මෙය හුදු ලාභ අපේක්ෂාවෙන් තොරව හුදු පරිතාගශීලි චේතනාවෙන් දෙන්නක් නොව තාහාගලාභියා ලවා යටත් කරවා ගැනීමට පෙළඹවන්නා වු හෝ ඔහුගෙන් පොරොන්දුවක් ලබා ගැනීමට පෙළඹවන්නාවූ

⁴ Gunarathne v Yapa 28 NLR397

⁵ Krishnaswami v Thillayyapalam 59 NLR 265

⁶ Dona Podinona Ranawera Manike v Rohini Senanayake (1992) 2 SLR 180

හෝ ගනුදෙනුවක්." යනුවෙනි. මේ අනුව ශේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කළේ තහාගය "තහාගකරු විසින් විවාහය සිදු කළ යුතුය" යන කොන්දේසියට යටත්ව ලබා දුන් තහාගයක් නොවන බවත් මෙය දෙමාපියන් විසින් තම එකම දුවගේ විවාහය සිදු වන පුීතිදායක මොහොතේදී ඇයගේ යහපත පිණිස හුදු පරිතාගශීලි චේතනාවෙන් ලබා දුන් තුහාගයක් බවත්ය. මෙය අන්තර්ගතය අතින් ද ආකෘතිය අතින්ද පැහැදිලිවම සාමානා සරල තාාගයක් වන බැවින් බලවත් අකෘතඥතාවය යන හේතුව මත මෙය අවලංගු කරවා ගත හැකි බවට තීරණය කරන ලදී.

කෙසේ නමුත් වර්තමානය වන විට 2017 අංක 05 දරණ අවලංගු කළ නොහැකි තෑගි ඔප්පු, බලවත් අකෘතඥතාවය පදනම් කොටගෙන අවලංගු කිරීමේ පනත පැනවීම දක්වා නීතියේ වර්ධනය සිදුව ඇත. මෙම පනත පැනවීමට මුල් වූයේ ආරියවතී මීමැදුම එ. ජීවනී බොධිකා මීමැදුම යන නඩු තීන්දුව මගින් තීරණය කරන ලද කරුණු විය. එසේම තමන් පාලනය වන පුද්ගල නීතිය අනුව ද එනම් උඩරට නීතිය, තේසවලමේ නීතිය හා මුස්ලිම නීතිය වැනි විශේෂ නීතින් මගින් පාලනය වන පුද්ගලයන්ට තාහග සම්බන්ධයෙන් අදාළ වන නීතිය වෙනස් වන බවද ඒ සඳහා සීමා පවතින බවද මතක් කිරීමට කැමැත්තෙමු.

⁷ Ariyawathi Meemeduma vs Jeewani Bodika Meemeduma SC appeal no 68/2010

